

Димитъръ се бори за народа

Димитъръ решилъ да се бори самоотвержено за народа. Затова той се мѣстилъ като учителъ въ много мѣста да събужда своитѣ братя по села и въ градоветѣ: Битоля, Прилепъ, Кукушъ, Воденъ и другаде. Чорбаджиитѣ и гърцитѣ го подгонили. Димитъръ навсѣкжде казвалъ: „Дошло е време да имаме наше народно училище, наша църква, наша книга, наши свещеници и владици“. Димитъръ обиколилъ цѣла Македония, запозналъ се съ народни люде и родолюбци. Той отишелъ да види Сърбия, Босна, Херцеговина и Сремъ (Славония). Тамъ той се запозналъ съ сърби, бошняци, хървати и всички го насърдчили да се бори съ фанариотскитѣ (грѣцкитѣ) владици и свещеници. Хърватитѣ му казвали и поржчвали: буднитѣ македонци здраво да пазятъ славянския народъ отъ фанариотитѣ.

Въ туй време Константинъ, Димитровиятъ братъ, най-първо училъ въ Струга, сетне въ Охридъ. Братъ му Димитъръ го пратилъ на свои разноски да свърши гимназията въ Янина (1848—1852). Подиръ това го завелъ въ Атина, да свърши и университета (1852—1856). Презъ тѣзи години Константинъ презъ лѣтнитѣ ваканции прекарвалъ въ Струга и записвалъ по поржка отъ брата си народни пѣсни отъ майка си и отъ други пѣвци и пѣвици.

Въ 1856 год. дошло въ Македония известие да се избератъ нѣколко способни младежи, за да се изпратятъ на учение въ Русия. Избранъ билъ Константинъ Миладиновъ. Презъ 1857 год. той стигналъ въ Москва и постѣпилъ въ университета да учи славянски езици.

Димитъръ — учителъ въ Кукушъ

Като пжтувалъ по Македония, Димитъръ се запозналъ и сприятелилъ съ будния младежъ Райко Жинзифовъ отъ Велесъ. Двамата решили да идатъ учители въ Кукушъ (1857—1858). Гражданитѣ отъ Кукушъ ги